

Sygn. akt VIII C 1357/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartek Męcina

Protokolant: sekr. sąd. Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2015 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.

przeciwko B. K.

o zapłatę

1. umarza postępowanie w zakresie kwoty należności głównej 203,80 zł. (dwieście trzy złote osiemdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 16 marca 2014 r. do dnia zapłaty,
2. oddala wniosek powoda o zasądzenie kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 1357/15

UZASADNIENIE

W dniu 21 października 2014 roku powód Miejskie Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu B. K. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 203,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 marca 2014 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że w wyniku kontroli biletowej w pojeździe powoda nr 69A, przeprowadzonej na odcinku P. – T. w dniu 13 lutego 2014 roku, powód stwierdził u pozwanego brak ważnego biletu podróżnego uprawniającego do korzystania z usług powoda. W następstwie zaistniałego zdarzenia powód wystawił pozwanemu wezwanie do wniesienia w terminie 30 dni opłaty dodatkowej w kwocie 200 zł oraz kwoty 3,80 zł tytułem opłaty za podróż. Powyższe roszczenie stało się wymagalne w dniu 16 marca 2014 roku. Pomimo wezwania do zapłaty, ponowionego również w dniu 25 kwietnia 2014 roku, pozwany nie uścił kwoty dochodzonej pozwem.

W dniu 30 października 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym (VI Nc-e (...)).

Nakaz ten pozwany zaskarżył sprzeciwem, wskutek czego utracił on moc w całości (art. 505³⁶ § 1 k.p.c.). Pozwany nie zakwestionował faktu ukarania go mandatem za jazdę bez ważnego biletu, podniósł jednak, że wpłacił na konto powoda kwotę 100 zł. Dodał, że drugą ratę dochodzonej należności uścił do końca miesiąca grudnia 2014 roku.

Postanowieniem z dnia 5 stycznia 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Ł. stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi. **(pozew k. 2-3, nakaz zapłaty k. 4, sprzeciw k. 4v, postanowienie k. 6v)**

W odpowiedzi na sprzeciw z dnia 30 kwietnia 2015 roku, uzupełnionym pismem z dnia 27 maja 2015 roku, pełnomocnik powoda ograniczył powództwo z uwagi na zapłatę należności przez pozwanego. Pełnomocnik powoda podtrzymał powództwo w zakresie zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesów, w tym kosztów zastępstwa procesowego. **(odpowiedź na sprzeciw k. 20-21, pismo procesowe k. 24-25)**

Na rozprawie w dniu 15 października 2015 roku nikt się nie stawił, zawiadomienia doręczono prawidłowo. **(protokół rozprawy k. 29, zawiadomienie k. 26-27)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 lutego 2014 roku pozwany B. K. poprzez zajęcie miejsca w autobusie linii numer (...), zawarł umowę przewozu z (...) Spółką z o.o.

w Ł., która wykonywała zadania zlecone przez Gminę Ł. w zakresie lokalnego transportu zbiorowego. Pozwany nie uiścił opłaty za przejazd i nie skasował biletu.

W trakcie podróży pozwany został skontrolowany przez kontrolera biletów nr (...), który w związku ze stwierdzonym brakiem biletu, wystawił na pozwanego wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej w wysokości 200 zł oraz opłaty za podróż w wysokości 3,80 zł, zgodnie z właściwą uchwałą Rady Miejskiej w Ł. oraz przepisami porządkowymi lokalnego transportu zbiorowego w Ł.. Wskazane opłaty podlegały uiszczeniu na rzecz powoda w terminie 30 dni. **(dowód: kserokopia wezwania do wniesienia opłaty dodatkowej k. 15, okoliczności bezsporne)**

Pismem z dnia 25 kwietnia 2014 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Pozwany nie uregulował powyższego zadłużenia w sposób i w terminach przewidzianych w wezwaniu.

(dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty k. 16, okoliczności bezsporne)

Pozwany wpłacił na konto powoda w dniu 17 listopada 2014 roku kwotę 100 zł oraz w dniu 21 stycznia 2015 roku kwotę 230 zł. **(odpowiedź na sprzeciw k. 20-21, pismo procesowe powoda k. 24-25, okoliczności bezsporne)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Na wstępie wskazać należy, że w odpowiedzi na sprzeciw z dnia 30 kwietnia 2015 roku, uzupełnionym pismem procesowym z dnia 27 maja 2015 roku pełnomocnik powoda zmodyfikował powództwo – ograniczył roszczenie do żądania zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Mając powyższe na względzie, uznając, że cofnięcie powództwa bez zrzeczenia się roszczenia przez powoda nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.), na podstawie art. 316 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 k.p.c., Sąd umorzył postępowanie w sprawie w zakresie kwoty należności głównej 203,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 marca 2014 roku do dnia zapłaty, orzekając jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

W rozpoznawanej sprawie pozwany B. K. zawarł z Miejskim Przedsiębiorstwem (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. umowę przewozu. Pozwany nie zakwestionował okoliczności faktycznych

przytoczonych przez powoda w uzasadnieniu pozwu, w tym faktu zawarcia umowy i tego, że nie wywiązał się ze swojego zobowiązania względem powoda, co skutkowało powstaniem zadłużenia w wysokości dochodzonej pozwem.

Pozwany po wytoczeniu powództwa uiszczył na rzecz powoda łącznie kwotę 330 zł, co w istocie pokryło: należność główną w kwocie 203,80 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty należności głównej liczonymi od dnia 16 marca 2014 roku do dnia zapłaty oraz koszty procesu w kwocie 90 zł.

W niniejszej sprawie powód wygrał proces w całości (pozwany zapłacił bowiem należność dochodzoną niniejszym pozwem po wytoczeniu powództwa), a zatem powodowi należał się od pozwanego zwrot niezbędnych kosztów poniesionych w celu dochodzenia jego praw, do których niewątpliwie należy zaliczyć m.in. wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym (art. 98 § 3 k.p.c.).

Na koszty procesu poniesione przez powoda w przedmiotowej sprawie złożyły się:

- 30 zł – tytułem całej opłaty sądowej od pozwu,
- 60 zł – jako wynagrodzenie pełnomocnika z tytułu zastępstwa procesowego w sprawie (§ 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych Dz.U. 2002, Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Biorąc pod uwagę fakt, iż pozwany spłacił zadłużenie wobec powoda w całości, łącznie z kosztami procesu, brak było podstaw do zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda dalszej kwoty z tytułu zwrotu kosztów procesu. W przeciwnym razie, gdyby zasądzono koszty procesu powód dysponowałby tytułem egzekucyjnym na koszty i mógłby ponownie żądać zapłaty kosztów, które już zostały uiszczone przez pozwanego, a przecież przy orzekaniu o wysokości należnych kwot z tego tytułu Sąd na ogólnych zasadach musi brać pod uwagę należności uiszczone. W konsekwencji żądanie powoda dotyczące zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego należało uznać za bezzasadne i w tym zakresie powództwo podlegało oddaleniu (pkt 2 wyroku).

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.